

Եկեք ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ...

Մարտէս 11.28

ԲԱՐԵՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ

Նոյեմբեր, 2012թ.
N 10 (39)

Լոյս է տեսնում 2009թ. Դայիսից

ԾՈՄԱՊԱՅՈՒԹՅԱՆ
ԿԱՐԵՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՀԱՎԱՏԱՑՅԱԼԻ ԿՅԱՆՔՈՒՄ

ԴԱՏ ԵՎ ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ

ՎԱԽԻ ՄԱՍԻՆ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Լույսիկեր, 2012թ.
N 10 (39)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Մամիկոն Ղազարյան

Ծոմապահության կարևորությունը
հավաքացյալի կյանքում.....1

Արմիկ Ֆարմազարյան

Դար և բամբասանք.....5

Ամենապես աչքը.....6

Վախի մասին.....7

Մի վախճաք.....11

Եվ մի՛ քար մեզ փորձության.....12

Մեփաղաղրամը.....15

Սողոմոն է մեծ մեկը կայ հոս.....16

Միրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկություններն ու փափկություններն ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Նեմ.՝ 093-532-526

«Բարի լուր» ամսագիրը փափագում է հոժարա կամ նվիրաբերությունների շնորհիվ: Նվիրաբերությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն:
Հեմ.՝ 093-954-930

ԾՈՄԱԳԱՇՈՒԹՅԱՆ ԿԱՐԵՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀԱՎԱՏԱՅՑԱԼԻ ԿՅԱՆՔՈՒՄ

Բոլոր ժամանակներում Աստծու մարդիկ ծոմ են պահել: Ծոմը մարմինը զրկելու ճանապարհով մարմնավորը կոտրելու և անձը խոնարհեցնելու միջոց է: Համաձայն *Եբր. 10.19*-ի՝ մարմինը սրբություն սրբոց մտնելու արգելք է՝ վարագույր: Այդ վարագույրը պատռվելու դեպքում է, որ կարող ենք մտնել սուրբ տեղը՝ սրբություն սրբոցը, այսինքն՝ լինել հոգու մեջ: *Եսայի 58.6-7*-ում ասվում է. «*Ահա այս է իմ ընտրած ծոմապահությունս, որ անիրատւեան կապերը քակես, եւ լուծին կապերը թուլցնես.... քու հացդ անօթիին բաժնես.... ու քու մարմինդ քեզ չպահես*»: Այսինքն՝ իրական ծոմապահության արդյունքում քանդվում են մարմնավոր կապանքները, որ հոգուն բանտարկված վիճակի մեջ են պահում: Ծոմի իմաստը մարմինը տանջելը չէ, այլ, ինչպես ասվում է վերևում՝ անիրավության կապերը քանդելն է, լուծի կապերը թուլացնելը, այսինքն՝ մարդու մեջ մարմնավոր բնությունը կոտրելն ու անձը խոնարհեցնելը: Երբ մենք թույլ ենք տալիս Սուրբ Հոգուն, որ քանդի մարմնի կապերը, «գետը հոսում է», ու պետք չէ գետին խնդրել, որ բժշկի, քանի որ «....գետին ամէն զացած տեղը

բժշկութիւն պիտի ըլլայ» (*Եզեկիել 47.9*):

Ծոմապահության առիթները կարող են տարբեր լինել՝ հոգևոր կյանքի արթնություն, անձնական կյանքում ունեցած նեղություններ, ազգին սպառնացող վտանգ, սատանայի կողմից բռնվածներ, կարևոր որոշումների ընդունում և այլն:

Դպիրներն ու փարիսեցիները շատ ժամանակ, փոխանակ ծոմի միջոցով խոնարհեցնեին իրենց անձերը, կեղծավորների նման փորձում էին ցուցադրել ու բարձրացնել իրենք իրենց: «*Ու երբ ծոմ կը պահէք, կեղծաւորներուն պէս տրտումերես մի ըլլաք. քանզի իրենց երեսները կ'արքեն որպէս զի մարդոց երևան քէ ծոմ կը պահեն. ճշմարիտ կ'ըսես ձեզի, անոնք իրենց վարձքը առած կ'ըլլան*» (*Մատթ. 6.16*):

Ծոմապահության աղոթքը վերաբերում է բոլորին՝ փոքրերին, մեծերին, երկրի բոլոր բնակիչներին, Տիրոջ պաշտոնը կատարող քահանաներին:

Հովելի մարգարեության մեջ նկարագրվում է, թե ինչպես հրեաների վրա զորավոր և անթիվ ազգ ելավ ու ավերեց երկիրը. արտերից բերքը վերացավ, և մարդկանց որդիների ուրախությունը կտրվեց: Այդ պատճառով Տերը բոլորին՝ ծերերին ու երկրի բոլոր

Օգոստոսի 2018թ., № 10 (39)

բնակիչներին, հրավիրում է ողբալու, սգալու և Տիրոջն աղաղակելու համար ծոմապահության օր որոշելու: «Ծոմապահության օր որոշեցէք, հանդիսաւոր ժողով քարոզեցէք. ծերերը ու երկրին բոլոր բնակիչները ձեր Տէր Աստուծոյն տունը ժողվեցէք, ու Տէրոջը աղաղակեցէք» (**Հովել 1.14**): «Տէրոջը պաշտօնը կատարող քահանաները սրահին ու սեղանին մէջտեղ թող լան, ու ըսեն, Ով Տէր, քու ժողովուրդիդ խնայէ, եւ քու ժառանգութիւնդ նախատինքի մի տար, որ ազգերը անոնց վրայ տիրեն...» (**Հովել 2.17**): Ծոմը վերցնում են տարբեր նպատակների համար:

Աստծու առջև խոնարհվելու համար: Մովսէսը քառասուն օր ծոմ պահեց, խոնարհվեց Աստծու առջև և ստացավ տասը պատվիրանները: «Եւ անիկա հոն կեցաւ Տէրոջը հետ քառասուն օր ու քառասուն գիշեր. ոչ հաց կերաւ, ոչ ալ ջուր խմեց. եւ տախտակներուն վրայ ուխտին խօսքերը գրեց, այսինքն տասը պատուիրանքները» (**Ելից 34.28**):

Աքաաբը, թեպէտ Աստծու առջև շատ չարութիւն էր արել՝ կոտորելի ետևից գնալով, Աստծու առջև ծոմ պահելով խոնարհութիւն արեց. «Եւ Աքաաբ... իր հանդերձները պատռեց ու մարմնին վրայէն քուրձ հագաւ, ու ծոմ պահեց. և քուրձով կը պառկէր, ու կամաց կը քալէր» (**Գ. Թագ. 21.27**): Եվ այդ ժամանակ Աստված Եղիային ասաց. «Կը տեսնե՞ս, որ Աքաաբ իմ առջեւս խոնարհութիւն կ'ընէ. անոր իմ առջեւս խոնարհութիւն ընելուն համար, անոր օրերուն մէջ այն չարիքը պիտի չբերեն...»:

Ազգին սպառնացող վտանգի դեպքում: Եսթեր թագուհու ժամանակ հրեա ժողովրդին մեծ վտանգ էր սպառնում, այն է՝ հրեաներին պետք է կոտորելին: Բոլոր հրեաները, մեծ թե փոքր, կին թե տղամարդ, ծոմ պահեցին՝ Աստծուն խնդրելու այդ մեծ վտանգի համար: «Ու Եսթեր ըսաւ որ Մուրքքէի այսպէս պատասխան տանին. Գնա դուն Շուշանի մէջ եղող բոլոր հրեաները ժողվէ. ու ինծի համար ծոմ պահեցէք, զիշեր ցորեկ երեք օր մի ուտէք ու մի խմէք. նոյնպէս ալ ես իմ աղախիններովս ծոմ կը պահեմ, ու այնպէս թագաւորին առջեւ կ'ելլեմ...» (**Եսթեր 4.15-16**): Աստված լսեց նրանց խնդրանքը և հրեա ժողովրդին ազատեց համընդհանուր կոտորածից:

Հովսափատ թագաւորը բոլոր հրեաներին կոչ արեց ծոմ պահել և Աստծու երեսը խնդրել: «...Մովսէսի ու Ամմոնի որդիները Յովսափատի վրա պատերազմելու եկան: ....Յովսափատ վախցաւ, ու Տէրը փնտռելու ետեւէ եղաւ. եւ բոլոր Յուդայի մէջ ծոմա-

պահութիւն քարոզեց: Ու Յուդայեանք ժողովուեցան որպէս զի Տէրոջմէ օգնութիւն խնդրեն. ու Յուդայի բոլոր քաղաքներէն ալ Տէրը խնդրելու եկան» (**Բ Մնաց. 20.1-4**): Տերը լսեց նրանց խնդրանքը և ազատեց թշնամիների սպառնալիքից:

Մեղքի պատճառով կրած անարգութեան համար: Երբ Նենմիան լսեց, որ գերութիւնից ազատվածները մեծ նեղութեան ու անարգութեան մէջ են, «...նստայ լացի. ու քանի մը օր սուգ բռնեցի, եւ ծով պահելով երկինքի Աստուծոյն առջեւ աղօթք րրի» (Նենմիա 1.4): «Եւ այս ամսուն քսանըչորսերորդ օրը Իսրայէլի որդիները ծովով, քործերով ու վրանին հող ցանած մէկտեղ ժողովուեցան» (Նենմիա 9.1): Իսրայէլի որդիները ծովով, քործով զատվեցին բոլոր օտարազգիներից, խոստովանեցին իրենց մեղքն ու անօրինությունը:

Նեղութեան կամ հիվանդութեան ժամանակ: Դավիթ թագավորն իր երեխայի համար ծով պահեց. «Եւ Դավիթ մանուկին համար Աստուծոյ աղաչեց. ու Դավիթ ծով պահեց ու զնաց բոլոր զիշերը գետնի վրայ պառկեցաւ» (**Բ Թագ. 12.16**):

Դավիթ թագավորը ծով էր պահում նաև ուրիշների համար: «Բայց ես ամոնց հիւանդութեան ատեն քործ կը հագնէի, իմ անձս ծովով կը շարժարէի, ու իմ աղօթքս իմ ծոցս պիտի դառնայ» (**Մաղմուս 35.13**):

Նոր կտակարանում մշտապես առիթներ էին լինում ծովապահութեան համար: Աննա մարգարեն. «Եւ որքեաւրի էր գրեթէ ութսունըչորս տարուան, որ

տաճարէն չէր զատուեր, հապա ծովով ու աղօթքով Աստուծոյ ծառայութիւն կ'ընէր զիշեր ու ցորեկ» (**Դուկ. 2.37**):

Պողոս առաքյալը՝ առաքելական ճանփորդութիւնից առաջ. «Երբ ասոնք Տէրոջը պաշտօնին մէջ էին, եւ ծով կը պահէին, Հոգին Սուրբ ըսաւ, զատեցէք ինծի Բառնաբասը եւ Սօդոսը այն գործին համար, որոս ես կանչէր եմ ատոնք» (**Գործք 13.2,3**): Նա մշտապէս գտնվում էր ծովապահութեան մէջ. «Ջանքի ու աշխատանքի մէջ, շատ անգամ քնահատութեան մէջ, անօրութեան ու ծարաւութեան մէջ, շատ անգամ ծով կենալու մէջ, ցորտի ու մերկութեան մէջ...» (**Բ Կորնթ. 11.27**):

Հիսուսն Ինքն էլ ծով պահեց փորձութեան ժամանակ. «Այն ատեն Յիսուս անապատը տարուեցաւ Սուրբ Հոգիէն, որպէս զի Սատանայէ փորձուի: Եւ քառասուն ցորեկ ու քառասուն զիշեր ծով պահելէն ետքը անօրեցաւ» (**Մատթ. 4.1-2**):

Իհարկէ, ծովապահութեան ուրիշ առիթներ էլ կան, բայց զլիսավորն այն է, որ մենք հասկանանք, թէ որքան կարևոր է ծովը հավատացյալի կյանքում: Եկեք մենք նույնպէս հետեւենք Պողոս առաքյալի օրինակին և մշտապէս ծովով աղոթենք մեր անձերի, մեր բարեկամների, մեր ժողովուրդի ու մեր ազգի համար:

Իմ հայրը շաբաթվա մի քանի օրերը ծովով, աղոթքով խնդրել է Տիրոջը մեր ընտանիքի ապաշխարութեան համար:

Իվան Անտոնովիչ Լէչուկ եղբայրն ինձ պատմել է, որ իրենց ընտանիքը ծովով ու աղոթքով հերթականութեամբ

Օգոստոսի 2019թ., № 10 (39)

խնդրել է, որ Տերը ապաշխարություն տա իրենց հարազատներին: Այսօր նրանք բոլորը հավատքի մեջ են: Շատ վկայություններ կան ծոմապահության աղոթքի մեծ արդյունքի վերաբերյալ:

Ամենամեծ օրհնությունը, Տիրոջ մոտիկությունն ու Սուրբ Հոգու լեցունությունը եղել է, երբ ծոմի ու աղոթքի մեջ եմ եղել: Ուստի մեր բոլոր եղբայրներին ու քույրերին հորդորում ենք հաճախակի ծոմապահության աղոթքներով Տիրոջը խնդրել եկեղեցու արթնության, մեր բարեկամների ու մեր ազգի ապաշխարության համար:

Բոլոր նրանց, ովքեր հիվանդ են ու դեղեր են օգտագործում, խորհուրդ ենք տալիս հավատքով լցվել ու ծոմով դիմել Տերոջը՝ իրենց հոգևոր արթնության և բժշկության համար: Երբ Հովնան մարգարեն Տիրոջ խոսքի համեմատ քարոզեց Նինվե քաղաքի կործանման մասին, «Նինուէի մարդիկը Աստուծոյ հաւատալով՝ ծոմա-

պահութիւն քարոզեցին, ու անոնց մեծէն մինչեւ պզտիկը քորձ հագան: Եւ այս խօսքը Նինուէի քաղաւորին հասաւ, ու անիկա իր աթոռէն ելաւ ու վրայէն պատմութեանը հանեց, և քորձ հագաւ ու մոխիրի վրաւ նստաւ» (Հովնան 3.5-6): Թագավորը հրամայեց, որ անգամ անասունները չարածեն ու ջուր չխմեն: Կարծում եմ, որ Նինվեի հիվանդները մոյնպէս մասնակցեցին ծոմապահությանը, որի շնորհիվ Նինվե քաղաքը չկործանվեց, ու նիւվեացիները փրկություն գտան: Ուրեմն, եկեք մենք էլ բոլորս միասին մասնակից լինենք ծոմապահության աղոթքներին՝ մեր եկեղեցու, մեր հարազատների ու մեր ազգի փրկության համար:

Միրելի՛ եղբայրներ ու քույրեր, հորդորում ենք ձեզ մասնակցել 2012թ. դեկտեմբերի ծոմապահության աղոթքներին:

Մամիկոն Ղազարյան
ավագ եպիսկոպոս

**Ծոմապահության աղոթքի օրեր
2012թ. դեկտեմբեր**

Երևան, Արմավիրի մարզ, Շիրակի մարզ - դեկտեմբերի 7, 8, 9
Բաղրամյան, Ապարան, Աշտարակ, Վեդի - դեկտեմբերի 7, 8, 9
Արտաշատ, Արարատ, Մասիս, Էջմիածին - դեկտեմբերի 7, 8, 9

Չարենցավան, Հրազդան, Սևան, Մարտունի - դեկտեմբերի 14, 15, 16
Արովյան, Վարդենիս, Գավառ, Զանգեզուրի մարզ - դեկտեմբերի 14, 15, 16
Եղեգնաձոր, Վայոց ձոր, Արցախ - դեկտեմբերի 14, 15, 16

Վանաձոր, Ալավերդի, Նոյեմբերյան, Տաշիր - դեկտեմբերի 21, 22, 23
Իջևան, Շամշադին, Սպիտակ, Դիլիջան - դեկտեմբերի 21, 22, 23
Տավուշ, Վրաստան - դեկտեմբերի 21, 22, 23

ԴԵՏ ԵՎ ԲԵՄԲԵՍԵՆՔ

«Ան որ ծածուկ կը խօսի իր ընկերին դեմ, պիտի ջնջեմ»:
Սաղմոս 101.5

«Մեկգմեկ մի բամբասեք, եղբայրներ. ան որ իր եղբայրը կը բամբասէ կամ իր եղբայրը կը դատէ, օրէնքը կը բամբասէ և օրէնքը կը դատէ. ապա եթէ օրէնքը դատես, ալ դուն օրէնքը կատարող չես, հապա դատաւոր: Միայն մէկ Օրէնսդիր [ու Դատաւոր] կայ, որ կարող է փրկելու և կորսնցնելու. դուն ո՞վ ես որ ուրիշը կը դատես»:
Հակոբոս 4.11-12

Դատ-բամբասանքը մի ախտ է, որից շատերն են տառապում: Երբ Ռաքելը չէր ծնում, իր աղախնին՝ Բաղդային տվեց Հակոբին կնության, որպեսզի իր համար երեխա ծնի: Երբ մանուկը ծնվեց, Ռաքելը նրա անունը դրեց Դան, այսինքն՝ դատող. «Եւ Ռաքել ըսաւ, Աստուած ինծի դատաստան ըրաւ, ու իմ ձայնս ալ լսեց և ինծի որդի մը տուաւ. անոր համար անոր անունը Դան դրաւ» (Ծննդոց 30.6): Իսկ Հակոբը, երբ մահվան անկողնում սկսեց մարգարեանալ իր որդիների վրա, Դանի համար ասաց. «Դան իր ժողովուրդը պիտի դատէ, Իսրայելի ցեղերէն մէկուն պես: Դան ճամբու վրայ օձ մը պիտի ըլլայ, ու ճամբու վրայ իժ մը, որ ձիուն գարշապարը կը խածնէ, այնպէս որ հեծեալը ետեւը կ'իյնայ: Ով Տէր, քու փրկութեանդ սպասեցի» (Ծննդոց 49.16-18):

Սիրելիներ, եթե ուշադիր կարդաք Հայտնության 7.1-8 խոսքերը, կտեսնեք, որ Դանի ցեղը բացակայում է հրեաների 12 ցեղերից կնքվածների ցուցակում: Այսինքն՝ բոլոր դատող-

բամբասողները, որոնք Դանի սերնդից են, Աստծու ծառաների ցուցակում չեն կարող լինել: Հաճախ բամբասողներից լսում ենք ինքնաարդարացման խոսքեր, թե՛ մարդիկ բոլոր են տվել ինչ-որ սխալ բաներ, դրա պատճառով էլ խոսում ենք: Այստեղ ուզում են մի պատմություն պատմել, որ օգտակար է դաս առնելու համար:

Մի ծերունի քարոզիչ իր ավանակով չորս տարբեր գյուղ է այցելում քարոզելու համար: Սակայն նրան հաճախակի էին բամբասում, այդ պատճառով էլ նրա թոռները վշտանալով խնդրում էին նրան, որ թողնի իր ծառայությունները: Մի օր պապը որոշում է ապացուցել, որ մարդիկ զուր տեղն են իր հասցեին չարախոսում: Նա մեծ թռչանն իր հետ տանում է քարոզչության: Առաջին գյուղը մտնում են երկուսով, ավանակին հեծած: Գյուղից դուրս գալիս լսում են գյուղացիների նախատիմքը, որոնք ասում են, թե՛ ինչքան դաժան մարդիկ են, չեն խնայում ավանակին ու երկուսով մատել են վրան: Երկրորդ գյուղն այցելելիս որո-

Ձեռնգրվել է, 2018թ., ՁԿ 10 (39)

շում են, որ թոռը նստի ավանակին, իսկ պապը կողքից քայլի: Գյուղից դուրս գալիս լսում են ժողովրդի նախատինքը, որ ասում են՝ մի՞թե երիտասարդը չի ամաչում, որ պապը ոտքով է գնում, իսկ ինքը՝ ավանակին նստած: Երրորդ գյուղն այցելելիս պապն է նստում ավանակին, ու գյուղից դուրս գալիս դարձյալ լսում են նախատինքի խոսքեր, այս անգամ՝ պապի հասցեին, թե ինչպես է երիտասարդին չարչարում՝ ոտքով քայլեցնելով: Չորրորդ գյուղն այցելելիս որոշում են, որ ոչ մեկն էլ չնստի ավանակին, այլ կողքից քայլելով գնան: Գյուղից դուրս գալիս լսում են մարդկանց ծիծաղը. նրանք ասում էին՝ ինչքա՛ն հիմար են սրանք, որ ոչ թե հեծնել են ավանակին, այլ կողքից են քայլում:

Տուն հասնելով՝ թոռը հասկանում է, որ բամբաստողները, միևնույնն, է մի բան պիտի գտնեն և խոսեն:

Վերջում խոսքս ուղղում եմ և՛ բամբաստողներին, և՛ բամբասվողներին. «*Ինձի մտիկ ըրեք, ով արդարություն ճանչցողներ, եւ իմ օրէնքս ձեր սրտին մէջ պահող ժողովուրդ. մարդոց նախատինքէն մի վախճնաք, ու անոնց բամբասանքէն մի զարհուրիք: Վասն զի ցեցը պիտի ուտէ զանոնք հանդերձի պէս, և մեցը պիտի ուտէ զանոնք բուրդի պէս. քայց իմ արդարութիւնս յախտեան, ու իմ փրկութիւնս ամէն դարերու մէջ պիտի ըլլայ*» (Եսայի 51.7-8):

Արմիկ Ֆարմազարյան
ք.Չարենցավան

ԱՄԵՆԱՏԵՍ ԱԶԶԸ

Ուսուցչուհին դասարանում երեխաներին ցույց տվեց մի ապակյա անոթ, որը ջրով էր լցված: Բոլորը տեսան, որ ջրի մեջ ձկներ են լողում:

- Բոլորը պարզ տեսնո՞ւմ եք ձկներին, - հարցրեց ուսուցչուհին:
- Այո՛, այո՛, - պատասխանեցին երեխաները:
- Իսկ եթե ես անոթը շրջեմ ա՛յ այսպես, էլի՞ կտեսնեք:

- Իհարկե: Բոլոր կողմներից էլ լավ երևում է: Չէ՞ որ ապակին թափանցիկ է:

- Ճիշտ է, - համաձայնեց ուսուցչուհին: - Ճիշտ այդպես էլ Աստծու համար տեսանելի են մեր բոլոր մտքերը, ցանկություններն ու գաղտնիքները: Եվ եթե մեր հոգում չարիք ենք թաքցնում, ապա այն ևս թաքուն չի մնում Աստծու ամենատես աչքից: Հիշե՛ք սա, որովհետև լավ գործերի համար պարգևատրվում են, իսկ չար գործերի համար՝ պատժվում:

Վ Ա Խ Ի

Մ Ա Ս Ի Ն

Սիրելիներ, այսօր մենք բոլորս էլ հասկանում ենք, որ ապրում ենք վերջին օրերում, իսկ վերջին օրերի նշաններից մեկն էլ մարդկանց վրա վախի ներգործության ավելացումն է: «Մարդոց սիրտերը պիտի նուաղին իրենց վախէն և աշխարհի վրայ գալու բաներուն սպասելէն, վասն զի երկինքի զորութիւնները պիտի շարժին» (Դուկաս 21.26): Բոլոր ժամանակների բոլոր հիվանդությունների ու բոլոր դժբախտությունների պատճառը վախն է: Եթե դու վախեր ունես, իմացի՛ր, կա մեկը, ով կարող է քեզ ազատել վախից:

Սիրելի՛ բարեկամ, նախ՝ եկ պարզենք, թե ումից կամ ինչից ես վախենում՝

- մահից, հարազատներին կորցնելուց, վատ լուրից.

- ծերանալուց, միայնակ մնալուց, մթությունից, սովից, աղքատությունից, անեծքից.

- հեղինակավոր կամ հանցագործ մարդկանցից.

- աշխարհի վերջից և այլն, կարող ես ինքդ էլ շարունակել:

Այս բոլոր վախերի արմատը մեղքն է, իսկ մեղքի արմատը՝ մարդու անհնազանդությունը Աստծուն: Վախը խաբխլում է հոգու լավատեսությունը, հույսն ու հավատը, մարդու մեջ առաջացնում է կասկած՝ բերելով անհանգստություն, նախապաշարմունք, դիվային կապկածություն և բռնվածություն, որոնք էլ մարմինը դարձնում են զանազան հիվանդություններից խոցելի:

Վախի սաղմնավորման միջավայրը երևակայությունն է. վախը կառուցվում է սուտ, կեղծ ենթադրությունների ու կասկածների վրա: Վախի հարուցիչը սատանան է՝ մարդու թշնամին: Վախը սնվում է անորոշությունից ու վախից ինքնուրույն ազատվելու անօգուտ փորձերից:

Ինչպե՞ս ազատագրվել վախից

Վախ սերմանողը՝ Աստծու և մարդու հակառակորդ սատանան, վախեցնելու համար օգտագործում է բոլոր հնարավոր միջոցները, որպեսզի մարդուն կապված պահի:

Սակայն քեզ համար բարի լուր կա. քո թշնամին վերջնականապես ու լիովին ջախջախվել, պարտվել է Հիսուս Քրիստոսի խաչելությամբ ու հարությանը:

Այո՛, սատանան պարտված է, բայց միայն նրանց համար, ովքեր հավատում են Աստծու Որդու հարությանը, գիտակցում են իրենց մեղքն ու դրանից

Ձեռնգրվել է, 2018թ., ՇՆ 10 (39)

ազատվելու անկարողությունը և փրկվելու համար հանձնվում են Տեր Հիսուսի ապահով ձեռքերի մեջ: «Եւ ես անոնց յախտեանական կեանք կու տամ, ու յախտեան պիտի չկորսուին, և մէկը իմ ձեռքէս պիտի չյափշտակէ զանոնք» (Հովհ. 10.28):

Հիսուսը՝ կենդանի ու ճշմարիտ Աստծու Միածին Որդին, թողեց Իր փառքը և քեզ համար աշխարհ եկավ: Նա ապրեց կատարյալ սուրբ ու անմեղ կյանք և միայն բարին գործեց՝ փրկելով, ազատելով ու բժշկելով մարդկանց. «Յիսուսը որ Նազարեթէ էր, գոր Աստուած օծեց Սուրբ Հոգիով և զորութիւնով որ պտըտեցաւ բարիք ընելով ու Մատանայէ բոլոր տանջումները բժշկելով, քանզի Աստուած իրեն հետ էր» (Գործք 10.38):

Նա քեզ համար ինքնական հանձն առավ խաչի անարգ մահը: Նա մենավ, թաղվեց, բայց երրորդ օրը հարություն առավ, այսինքն՝ Նա հիմա ողջ է, Նա տեսնում ու լսում է քեզ: Նա պատրաստ է ներելու քո մեղքերը, Նա ուզում է բժշկել ու ազատագրել քեզ (Եսայի 53 գլ.), որովհետև Նա հաղթանակած մարդ է և միևնույն ժամանակ Աստված է: Նա կազատի քեզ օրենքի անեծքից ու բոլոր վախերից, նոր կյանք կտա քեզ. «Քրիստոս մեզ ծախու առաւ օրենքին անէծքէն՝ ինք մեզի համար անէծք ըլլալով» (Գաղ. 3.13):

Նա կարող է քեզ ապրեցնել, եթե դու գնաս առ Աստված. «...որովհետև ինք միշտ կենդանի է անոնց համար բարեխօս ըլլալու» (Եբր.7.25): Նա խոստացել է, որ անպայման կվերադառնա, և Նրա գալուստը շատ մոտ է: Համոզվելու համար շուրջդ նայիր և կտեսնես, որ Նրա Խոսքում գրված ամեն մի մարգարեություն օրեցօր իրա-

կանություն է դառնում:

Հիսուսի վերադարձի հանդեպ վախը քեզ իմաստություն կտա, և դու կփնտրես ու կգտնես Աստծու սերն ու ողորմությունը: Նա ուզում է քեզ հավիտենական կյանք տալ: Նա այսօր ասում է քեզ. «Մի վախճար, միայն թէ հաւատա» (Մարկ. 5.36): Նա հիմա լսում է քեզ, ուստի անկեղծորեն ու հավատքով խոսիր Նրա հետ այս աղոթքով.

Սիրելի Տեր Հիսուս, ես գիտակցում եմ, որ միևնչեւ հիմա ապրել եմ մեղքի ու խավարի մեջ:

Ես հավատում եմ, որ Դու իմ փոխարեն խաչվեցիր ու Քեզ վրա վերցրիր իմ բոլոր մեղքերը, ցավերն ու վախերը:

Խնդրում եմ, ներիր ինձ, ազատիր ու փրկիր ինձ: Ես ընդունում եմ Քեզ իմ սրտի մեջ՝ որպես իմ Տեր ու Փրկիչ: Ես հավատում եմ, որ Դու հարություն ես առել ու լսում ես իմ աղոթքը:

Հիմա ես հրաժարվում եմ մեղքից ու վախից եւ լիովին Քեզ եմ ապավինում: Ինձ Քո խաղաղությունը տուր եւ լցրու ինձ Քո Սուրբ Հոգու ուրախությամբ ու զորությամբ: Մաքիր ինձ Քո Սուրբ Արյունով եւ առաջնորդիր Քո Սուրբ Խոսքով: Շնորհակալ եմ Քո տված հավիտենական կյանքի ու Քո բոլոր խոստումների համար: Ամեն:

Սիրելի՛ բարեկամ, այս աղոթքով դու քո կյանքի կարևորագույն ու մեծագույն որոշումն ընդունեցիր: Հնարավոր է, որ ոչ մի զգացմունքային կամ արտառոց բան տեղի չունեցավ քեզ հետ, սակայն հավատա՝ Աստծու Խոսքին, որ կարող է քեզ Աստծու Թագավոր-

րությունը տեղափոխել. «...մեզ ազատեց խաւարին իշխանութիւնէն, ու իր սիրելի Որդոյն թագաւորութեանը փոխադրեց» (Կողոս. 1.13): Հիսուսին հավատացողը և Նրան իր սրտի մեջ որպէս Տէր ու Փրկիչ ընդունողը փրկություն է գտնում ու հավիտենական կյանք է ստանում:

Եվ հիմա, քանի որ ճշմարիտ քրիստոնյա դառնալու որոշում ընդունեցիր (քրիստոնեւորւելու որոշում ու ծես չէ, այլ՝ կյանք, հավատքի ու հաղթանակի կյանք), ժամանակն է, որ իմանաս Աստծու վախի մասին, որն օրհնաբեր է, սուրբ, անվտանգ և Աստծուն հաճելի, այն նաև իմաստութեան սիգըն է: Աստծու հանդեպ ունեցած վախը քո կյանքում օրհնութիւն է բերում:

Օրհնաբեր վախ

Աստծու հանդեպ «վախ» բառն Աստվածաշնչում ավելի ճիշտ երկյուղի, հարգանքի ու ակնածանքի իմաստ ունի: Աստված սեր է, Աստծու մեջ վախ չկա, և կատարյալ սերը հեռացնում է վախը: Ուստի քրիստոնյան պետք է ասի. «Ես վախենում եմ, որ չվիրավորեմ, չվշտացնեմ Աստծուն, վախենում եմ, որ իմ պատճառով չխախտվի Նրա հետ իմ որդիական ջերմ շփումը: Սիրում եմ Աստծուն, ուստի ուշադիր եմ և զգուշավոր՝ մտքերիս, խոսքերիս ու գործերիս հանդեպ: «Աստուծո՛ւ վախցիր ու անոր պատուիրանները պահէ...» (Ժողովող 12.13-14), «Եւ Աստուծոյ Սուրբ Հոգին մի տրտմեցնէք, որով դուք կնքուեցաք փրկութեան օրուանը համար» (Եփեսացիս 4.30): Հիսուսը պատվիրում է վախենալ ոչ թէ մարդկանցից, այլ Աստծուց. «Եւ մի վախճնաք անոնցմէ՝ որ մարմինը կը սպաննեն, ու չեն կրնար հոգին սպան-

նել, հապա աւելի անկէ վախցէք դուք, որ կրնայ հոգին ու մարմինը գեհեմին մէջ կորսնցնել» (Մատթեոս 10.28): Աստծու չվախենալը անգգաւորութիւն է (անիրավ դատավորը՝ Դուկաս 18.2-ում):

Աստծու վախը բժշկում է. «Դուն քու աչքիդ առջև իմաստուն մի ըլլար, Տէրոջմէ վախցիր ու չարութենէ ետ քաշուէ: Ասիկա քու ջիղերդու առողջութիւն, եւ քու ոսկորներդու պարարտութիւն կ'ըլլայ» (Առակաց 3.7-8):

Աստծու հանդեպ ակնածանքի, հարգանքի, երկյուղի և միաժամանակ սիրոյ դրսևորում կարող են լինել՝

Նրան երկրպագելը, աղոթքով ու երգով փառաբանելը.

Նրան հնազանդվելը, սրբութեամբ ապրելը.

Նյութական եւ դրամական գոհաբերութիւնները.

Հիսուսի մասին խոսքով եւ գործով վկայելը.

Ապրծուն ու մարդկանց ծառայելը եւ, վերջապէս, ցանկացած գործ, որ հավատքից է բխում:

Գիտե՞ս, սիրելի՛ քրիստոնյա, Աստված ճանաչում է մեր մարդկային էութիւնը, ուստի Աստվածաշնչում ավելի քան 365 անգամ ասում է «Մի՛ վախեցիր»: Նա այդ ասում է ամեն օրվա ու ամեն իրավիճակի համար: Նա բազմաթիվ խոստումներ ունի յուրաքանչյուր վախից ազատվելու համար: Կրկին վերանայի՛ր վախի՝ վերևում թվարկված և քեզ հայտնի բոլոր տեսակները: Սիրելի՛ս, եթէ դու հավատաս, ապա կտեսնես, որ մոտ երկու հազար տարի առաջ Հիսուս Զրիստոսը, Գողգոթայի խաչի վրա մահանալով, արդեն ազատել է քեզ այդ ամենից: Դու արդեն Թագավորի որդի

Օգոստոսի 2018թ., № 10 (39)

ես, և քո Թագավորի իշխանությանն է հնազանդվում ամեն ինչ երկնքում ու երկրի վրա, և չարը, իր բոլոր դրսևորումներով, չի կարող գոյատևել Աստծու ներկայության սահմաններում:

**Այժմ, եթե դու հավաքում
ընդունել ես Քրիստոսին,
իմացի՛ր, թե ինչ է կամենում
Նա, որ անես**

1. Ամեն օր Աստվածաշունչ կարդաս. կարդա՛ աղոթքով, խնդրիր Սուրբ Հոգու առաջնորդությունը, հատուկ ուշադրություն դարձրու Հիսուսի խոսքերին և կարդալուց հետո խորհրդածիր: Սերտի՛ր Աստծու Խոսքը, և թող այն քո ամենօրյա հոգևոր սնունդը լինի: Կարդա, որպեսզի ճանաչես Աստծուն և Նրա կամքը՝ նախատեսված թեզ համար:

2. Ամեն օր աղոթես. աղոթիր քո բառերով, ցանկացած ժամանակ և ցանկացած տեղ: Աղոթքը գրույց է քո լավագույն Ընկերոջ ու Բարեկամի հետ: Աղոթքիդ մեծ բաժինը թող լինի Աստծուն փառաբանելը, օրհնելը, նաև շնորհակալություն հայտնիք ամեն ինչի համար: Խոստովանիր բոլոր մեղքերդ ու սխալներդ: Աղոթքով Հիսուսի Արյան պաշտպանությունը խնդրիր խոսքերիդ, գործերիդ, որոշումներիդ, ընտանիքիդ, ճանապարհներիդ, մի խոսքով՝ ամեն ինչի համար:

3. Հավատաս Սուրբ Հոգու ներկայությանը. հավատա, որ Սուրբ Հոգին ուզում է բնակվել քո մեջ, եթե դու ցանկանաս: Ընդունի՛ր Սուրբ Հոգին քո մեջ, մկրտվի՛ր Նրանով, հանձնվի՛ր Նրա առաջնորդությանը և ընդունի՛ր Նրան որպես քո միակ Ուսուցիչ, Մխիթարիչ, որովհետև Նա է քո գործության,

իմաստության, ուրախության և խաղաղության աղբյուրը:

4. Պատմես ուրիշներին քո Տեր ու Փրկիչ Հիսուսի մասին. պատմիր, թե ինչպես Նա փոխեց քո կյանքը, և փրկության բարի լուրը հասցրու խավարի թագավորության մեջ բռնվածներին: Առաջնորդի՛ր մարդկանց դեպի հարուցյալ Քրիստոսը, որպեսզի նրանք ևս հավատան ու հավիտենական կյանքի պարգևն ընդունեն:

5. Փոխես մտածելակերպդ. «Արդ կ'աղաչեմ ձեզի, եղբայրներ, Աստուծոյ ողորմութիւնովը, որ ձեր մարմինները ընծայէք կենդանի զոհ մը՝ սուրբ, Աստուծոյ հաճելի, որ է ձեր բանավոր պաշտօնը: Եւ մի կերպարանիք այս աշխարհին կերպարանքովը, հապա ձեր մտքի նորոգութիւնովը նորոգուեցէք, որպէս զի քննէք թէ ի՞նչ է Աստուծոյ կամքը, որ բարի ու հաճելի և կատարեալ է» (Հռոմեացիս 12.1-2):

Մտածիր ու խոսիր միայն բարին: Կյանքդ, գործերդ ու ծրագրերդ ողողիր ոչ թե մարդկային, այլ աստվածային լավատեսությամբ: Քո հավատքի հիմքը թող միշտ Աստծու խոստումները լինեն:

Վախի ու անհանգստության ամենաանցանելի մասնիկն անգամ սպանիր դեռ սաղմնային վիճակում՝ Աստծու Խոսքով վանելով բոլոր կասկածներն ու ենթադրությունները: Միբոլոր լցրու աստվածային տեսիլքներով ու երազանքներով:

Այո՛, հավատա՛, որ Աստված կարող է փոխել քո կյանքն ու ազատել քեզ վախից: Քրիստոսի շնորհիվ դու կունենաս երջանիկ հույս ու կսպասես մեր բոլորի Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի փառավոր գալստյանը: **Ամեն:**

Ձեռնմխելի, 2012թ., №10 (39)

Մի վախճաք, կայնեցէք, ու տեսէք Տէրոջը փրկութիւնը... Ելից 14.13

Արդյոք եղե՞լ են այնպիսի իրավիճակում, երբ չես կարողացել գնալ ո՛չ հետ, ո՛չ էլ առաջ: Ի՞նչ են անում այդ դեպքում: Աստված հրամայում է քեզ. «Մի վախեցիր, սպասիր»: Մակայն, բացի Աստծու ձայնից, լսվում են նաև ուրիշ ձայներ, որոնք «խրատում են» քեզ:

Հուսահատությունն ասում է. «Հրաժարվի՛ր քո կյանքից: Ի՛նչ վիճակի ես հասել: Քեզնով հետաքրքրվող չկա: Հրաժարվի՛ր, պառկի՛ր և մեռի՛ր»:

Վախն ասում է. «Ե՛տ քաշվի՛ր, գնա՛ աշխարհի ճամփով: Աստծուն հետևելը դժվար բան է. մոռացի՛ր Նրա սկզբունքները և վարվի՛ր այնպես, ինչպես աշխարհն է սովորեցրել, որպեսզի ինքդ քեզ ազատես»:

Աստված ասում է. «Մի՛ վախեցիր, սպասի՛ր»: Սպասել՝ նշանակում է ուղիղ մնալ և պատրաստ լինել հաջորդ հրամանը կատարելու: Հանդարտ սպասելը հավատքի մեծ քայլ է:

Հաճախ մեզ թվում է, թե Աստված երկնքից անտարբերությամբ դիտում է՝ առանց մեզ օգնության հասնելու: Հաճախ Նրա ճամփաները մեզ զարմանալի են թվում:

Եգիպտոսի բանակը գալիս է Իսրայելի դեմ: Աստված լուռ է:

Աշակերտները փոթորկոտ ջրերի վրա են: Հիսուսն այնտեղ չէ:

Ղազարոսը դրվում է գերեզմանի մեջ: Հիսուսն ուշանում է:

Մակայն, սիրելի՛ս, Նրա ուշացումն անհոգություն չէ: Եթե Աստված քեզ հեռու է թվում, հավատքով սպասի՛ր: Նա գալու է օգնության: Նա ամեն ինչ տեսնում է: Ամեն բան Նրա ձեռքերում է, չկա ոչինչ, որ Նրա համար անհնարին լինի: Նա ամեն բան գիտի: Նա ամեն բան կարող է անել:

Դու համբերի՛ր ու լսի՛ր Աստծու ձայնը, որ ասում է. «Մի՛ վախեցիր, սպասի՛ր»: Սովորիր լռել և թույլ տուր, որ Նա քեզ Իր կամքին համակերպի: Հանդարտ, բայց ուժեղ եղի՛ր: Վստահի՛ր Նրան՝ սպասելով Նրա պատասխանին:

Մի՛ կասկածիր, Նա երբեք պետք եղածից ավելին չի սպասեցնում:

Մի՛ վախեցիր, Նա երբեք չի ուշանում:

Վստահ եղի՛ր, որ եթե Նա քո սպասածից ավելի ուշ գա աղոթքիդ պատասխանելու, պատճառն այն է, որ Նա ուզում է քեզ կրկնապատիկ օրհնել:

Աստված չունի քո օգնության կամ միջամտության կարիքը: Նա ամեն բան գիտի, ամեն բան կարող է անել: Նա Իր նախասահմանության համեմատ երբեմն ուշացնում է մեր աղոթքի պատասխանը, երբեմն էլ շուտ է պատասխանում: Մեզ վախել է հավատքով քայլել և շնորհակալ հոգով ընդունել Նրա սահմանումները իմանալով, որ ամեն ինչ բարիի գործակից պիտի դառնա, եթե մենք Նրա զավակներն ենք: Հավատքը հաղթում է, երբ մենք կայուն ենք կանգնած՝ սպասելով Աստծու հաջորդ հրամանին՝ առանց հուսահատության կամ նահանջելու:

Թող Տերն օրհնի քեզ:

Օրհնվե՛ք, 2018թ., ՇՆ 10 (39)

ԵՎ ՄԻ՝ ՏԻՐ ՄԵՋ ՓՈՐՋՈՒԹՅԱՆ

Տասներկուամյա Վիլին, չնայած իր վաղ տարիքին, ծխնելույզ մաքրող էր աշխատում: Նա բարձրահասակ չէր, բայց ուժեղ, աշխատասեր և բարի տղա էր: Նրա ծնողները մահացել էին, նա ապրում էր իր ծեր ու հիվանդ տատիկի հետ: Տատիկը մանկական խաղալիքներ էր պատրաստում և վաճառում անցորդներին՝ այդպիսով ապրուստի համար միջոցներ վաստակելով:

Վիլիի վարպետը համարվում էր ամբողջ քաղաքի առաջին ծխնելույզ մաքրողը և նյութապես ապահովված մարդ էր: Տղայի նկատմամբ նա դաժան ու անարդարացի էր վարվում. ծանր ու կեղտոտ աշխատանքի համար փոքրիկ որբուկին չնչին կոպեկներ էր վճարում:

Վիլին և տատիկը բնակվում էին ոչ մեծ շինության մեջ ու շատ համեստ էին ապրում: Բայց շուտով նրանց համար ավելի ծանր ժամանակներ սկսվեցին:

Աշուն էր: Տատիկը ծանր հիվանդացավ, անկողին ընկավ և չէր կարողանում խաղալիքներ պատրաստել: Նրանք մնացին Վիլիի փոքրիկ աշխատավարձի հույսին:

Ամիսը անցավ, և տանտերը պահանջեց բնակարանի վարձը: Նրանք,

բնականաբար, ի վիճակի չէին վճարելու, իսկ դաժան տանտերն սպառնում էր փողոց նետել նրանց: Վիլին այնքան քիչ էր վաստակում, որ հազիվ էր բավականացնում սննդին:

Եկավ հունվարի մեկը՝ բնակարանի վարձը մուծելու ժամանակը:

- Նկատի ունեցեք, որ այլևս մտադիր չեմ սպասել, - կոպտությամբ ասաց տանտերը:

Վիլին, խիստ վշտացած, գնաց աշխատանքի: Այդ օրը նա պետք է մի հարուստ, հինավուրց դոլյակի ծխնելույզները մաքրեր: Դրանք մաքրում էին տարվա մեջ մի քանի անգամ: Տղան միշտ ուրախանում էր այդպիսի հնարավորության համար, քանի որ աշխատանքի վերջում խոհարարը նրան քաղցրավենիք էր տալիս: Վիլին դրանք տուն էր տանում և տատիկի հետ միասին ուտում: Բացի դրանից, տղային շատ էին դուր գալիս շքեղ կահույքով, նկարներով, գորգերով ու հայելիներով զարդարված սենյակները:

Բայց այսօր Վիլին այնքան վշտացած էր, որ այդ ամբողջ ճոխությունը նրան չէր հետաքրքրում: Նա հետևում էր իր վարպետին, իսկ ոսկեկար կոստյումով մանկլավիկը մեկը մյուսի ետևից ցույց էր տալիս նրանց բուխարիները:

Վարպետի հրահանգով տղան

մտավ բուխարու մեջ: Նա ջանասիրաբար աշխատում էր և անընդհատ մտածում տատիկի մասին. չլինի թե անխիղճ տանտերը նրան դուրս վռնդի: Բուխարու ներսում շատ մուտքեր կային: Վիլլին կորցրեց ճիշտ ուղղությունը և փոխանակ հյուրասենյակ դուրս գալու, որտեղ իրեն սպասում էր վարպետը, մտավ մյուս բուխարու մեջ և հայտնվեց դոյակի տիրուհու սենյակում: Տղան շատ վախեցավ, երբ հայտնվեց հիանալի վարդագույն սենյակում, որը կահավորված էր սպիտակ կահույքով: Պատերին մեծ նկարներ էին փակցված, ոսկեգոծ վանդակում ճոճվում էր ինչ-որ կարմրականաչ թռչուն: Տղան երբեք այդպիսի թռչուն չէր տեսել ու չգիտեր, որ դա սովորական թուրակ է: Նրա առջև մի հսկայական հայելի էր, որի մեջ հասակով մեկ տեսավ իրեն՝ սևամորթի նման, ամբողջովին մրոտված:

Վիլլիի հայացքը կանգ առավ գրասեղանի վրա: Այնտեղ, տարբեր թղթերի հետ միասին, մի կույտ ոսկեդրամներ էին ընկած: Տղան հաճախ էր ոսկեդրամներ տեսել իր տիրոջ մոտ, բայց երբեք իր ձեռքում դրանք չէր բռնել: Վիլլիին թվաց, թե դա մի ամբողջ ունեցվածք է, մեծ հարստություն և հսկայական երջանկություն:

Այդպիսի մեկ դրամը կբավականացներ բնակարանի վարձը վճարելուն, դեռ մի քիչ էլ կմնար ուրիշ ծախսերի համար: Այդ ժամանակ ծանր կարիքին վերջ կլիներ: Հանկարծ

տղայի մոտ մեկ ոսկի վերցնելու և արագ փախչելու ցանկություն առաջացավ: Ոչ ոքի մտքով էլ չի անցնի, որ նա եղել է այդ սենյակում, և ինքն ու տատիկը հանգիստ կապրեն վարձու բնակարանում:

Վիլլին արագ մոտեցավ սեղանին: Նրա փոքրիկ սև ձեռքն ահա-ահա կհասներ ոսկեդրամներին... բայց հանկարծ նա կանգ առավ: Նրա աչքերի առջև կանգնեց տատիկը, Վիլլին հիշեց «Հայր մեր» աղոթքը, որը նրանք միասին ասում էին ամեն երեկո:

Հատկապես հստակ հիշվեցին հետևյալ խոսքերը. «Եվ մի տար մեզ փորձության»:

- Եվ մի՛ տար մեզ փորձության, այլ փրկի՛ր մեզ չարից,- բարձրաձայն ասաց տղան ու ձեռքը ետ քաշեց ոսկեդրամներից այնպես, ինչպես կրակից կքաշեր: Ծանր հոգոց հանելով՝ նա արտաբերեց.

- Օ՛, իմ խեղճ տատիկ, ի՞նչ կլինի քեզ հետ:

- Ինչո՞ւ ես այդքան տրտում, տղա՛ս, - հնչեց մի հաճելի ձայն: Տղայի առջև կանգնած էր շքեղ հագնված մի տիկին:

Կիսաբաց դռան արանքից նա հետևել էր տղային: Տեսել էր, թե ինչպես նա դուրս եկավ բուխարուց, ինչպես էր նայում ոսկուն: Տանտիրուհին լսել էր նրա խոսքերը և հասկացել, որ նա ազնիվ տղա է: Վիլլին վախեցավ իր առջև տեսնելով սքանչելի տիկնոջը: Բայց, քանի որ տիկինն սկսեց քնքշո-

Ձեռքով փակել, 2018թ., № 10 (39)

րեն գրուցել իր հետ, նա պատմեց իր ծանր վիճակի, հիվանդ տատիկի, դաժան տանտիրոջ և խիստ վարպետի մասին:

Տանտիրուհին, տեսնելով տղայի աստվածավախությունն ու ազնվությունը, խոստացավ օգնել նրան: Եվ նա կատարեց իր խոստումը: Հոգ տարավ, որ նրանք տեղափոխվեն նոր բնակարան, իսկ Վիլլին հանձնեց ուրիշ վարպետի, որը տղային չէր հայեցում, չէր վիրավորում, այլ նրա հետ քաղցրությամբ և արդարությամբ էր

վարվում՝ պագևատրելով ջանասեր աշխատանքի համար:

Վիլլին մեծացավ և իր գործի մեջ վարպետացավ: Ամբողջ կյանքում նա հիշում էր այն խոսքերը, որոնք իրեն փրկեցին գայթակղությունից. «Եվ մի՛ տար մեզ փորձության, այլ փրկի՛ր մեզ չարից»:

Սիրելիներ, եկեք բոլոր պարագաներում ու բոլոր վիճակներում փնտրենք Աստծու թագավորությունն ու Նրա արդարությունը, և բոլոր բաները մեզ պիտի տրվեն:

Մ Ե Տ Ա Ղ Ա Դ Ր Ա Մ Ը

Երեխան խաղում էր սկահակով: Ձեռքը դրա մեջ մրցնելով ու չկարողանալով հանել՝ նա վախեցած կանչեց հորը: Հայրն ինչ էլ արեց, ապարդյուն էր: Հավաքվեց ողջ ընտանիքը: Արդեն ուզում էին կոտրել այդ թանկարժեք ձենապակին, երբ հանկարծ հայրը փղային խնդրեց բացել բռունցքը: «Ես չեմ կարող այդ անել,- ասաց փղան,- որովհետեւ այդ դեպքում ես բաց կթողնեմ դրամը»:

Վերջապես պարզվեց, որ նա մեքաղադրամը գցել էր սկահակի մեջ ու փորձել էր հանել այն, բայց փակված բռունցքը դուրս չէր գալիս սկահակի բերանից: Չնչին մեքաղադրամի պարճառով, հնարավոր է, կոտրվեր թանկարժեք սկահակը:

Գուցե ինչ-որ մեկը ծիծաղի այդ պարմության վրա: Բայց մեր կյանքում մենք վարվում ենք նույն ձևով, երբ սիրած բանի համար պատրաստ ենք խաղաքարտի վրա դնել մեր փրկությունը:

Մեզանից շատերի մոտ կան նմանատիպ «մեքաղադրամներ», որոնք խանգարում են մեզ ընդունել ամենաթանկագին պարգևը՝ Հիսուս Քրիստոսով փրկությունը: Յուրաքանչյուրը պետք է մտածի այն մասին, թե ինչն է իրեն արգելում, որ ընդունի Հիսուս Քրիստոսին՝ աշխարհի Փրկչին: Ի՞նչը կարող է ավելի թանկարժեք լինել, քան հավիտենական փրկությունը: Տե՛ր Հիսուսն ասաց. «Քանզի ի՞նչ օգուտ է մարդուն՝ որ բոլոր աշխարհը վաստակի, եւ իր անձը կորսնցնէ» (Մարկոս 8.36):

Լուրջ վերաբերմենք այդ հարցին:

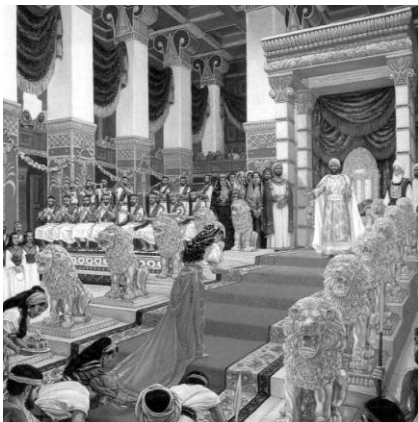
Մեծանուն Միքելանջելոն սովորություն ուներ աշխատելիս գլխի վրա կրել մի փոքրիկ, վառվող լապտեր: Նա այդ առում էր, որպեսզի սեփական սքվերն իրեն չխանգարեր կադրերելության հասցնելու բանդակը:

Ձեռագրված, 2012թ., ՁԿՊ 10 (39)

Սողոմոնէ մեծ մէկը կայ հոս

Սաբայի թագուհին, երբ լսեց Սողոմոնի իմաստութեան ու համբավի մասին, գնաց Երուսաղեմ՝ խրթին հարցումներով փորձելու նրան: Թագուհուն չէր վախեցնում այն հեռավորությունը, որն անհրաժեշտ էր հաղթահարել, քանի որ նա ինքն էր ուզում իր աչքերով տեսնել Սողոմոնին ու ստանալ իրեն հետաքրքրող հարցերի պատասխանները:

«Եւ Սողոմոն անոր բոլոր հարցումները բացատրեց. ու բնաւ այնպիսի խօսք մը չկար, գոր թագաւորը չհասկնայ ու չբացատրէ անոր: Եւ Սաբայի թագուհին Սողոմոնի բոլոր իմաստութիւնը, ու անոր շինած տունը, եւ անոր սեղանին կերակուրները, ու անոր ծառաներուն բնակարանները, և սպասատրոններուն կայնուածքը, ու անոց հագուստները,.... տեսնելով՝ խելքը գլխէն գնաց» (Գ Թագ. 10.3-5):

Հնարավոր է՝ դու անհանգստացած ես այնպիսի հարցերով, որոնց ոչ ոք չի կարող պատասխանել:

Սատրէոս 12.42-ում մենք կարդում ենք Տեր Հիսուսի բառերը. «Եվ ահա Սողոմոնէ մեծ մէկը կայ հոս»: Դիմի՛ր Տեր Հիսուսին, այդ ժամանակ Նա կօգնի քեզ լուծել քո բոլոր խնդիրները: Դու կարող ես քեզ համար բացահայտել Նրա շնորհի և սիրո հարստությունն ու հասկանալ, որ Նա կարող է ներել քո հանցանքն ու մեղքերը: Սողոմոնի մոտ հյուրընկալության վերջում թագուհին ասաց. «Քու վիճակիդ ու իմաստութեանդ վրայով իմ երկրիս մէջ լսած խօսքերս ճշմարիտ են եղեր, բայց ես այն խօսքերուն չհաւատացի, մինչև որ անձամբ եկայ ու իմ աչքերովս տեսայ, և ահա ինձի ասոր կէսը չպատմեցին. քու իմաստութիւնդ ու երջանկութիւնդ իմ լսած համբաւէս ավելի է: Երանի՛ք ու մարդոցդ, երանի՛ այս քու ծառաներուդ՝ որոնք միշտ քու առջև կայնելով քու իմաստութիւնդ կը լսեն» (Գ Թագավորաց 10.6-8):

Սիրելիներ, Սաբայի թագուհին երկար ճանապարհ կտրեց մինչև հասալ Երուսաղեմ՝ Սողոմոնին տեսնելու և Նրա իմաստությունը լսելու, բայց հիմա «Սողոմոնէ մեծ մէկը կայ հոս», որ շատ մոտ է քեզ. «...Խօսքը քեզի մօտ է...» (Հռ.10.8): Դիմի՛ր Նրան, ու Նա կպատասխանի քո բոլոր հարցերին, դու կլինես Նրա երանելի ծառաներից մեկը ու հավիտենական կյանք կունենաս:

Բոլորը, ովքեր եկել են Տեր Հիսուսին, կարող են հստակ ասել, որ «Սողոմոնէ մեծ մէկը կայ հոս»:

Գրիգոր Նարեկացի
«Մատյան ողբերգության»

Բան Բ

Սրտի խորքերից խոսք Աստծու Հետ

Դ

Փրկի՛ր ինձ, գթած, լսիր, ողորմած,
Մարդասիրաբար ներիր ինձ, ներող,
Խնայիր, երկայնամիտ, պաշտպանիր, ապաւեն,
Բարերարիր, Հզօր, ազատիր, ամենակալ,
Կեանք տուր, նորոգող, վերականգնիր, ահաւո՛ր,
Լուսաւորիր, երկնային, բժշկի՛ր, ձեռնաՀաս, քաւի՛ր, անքնին,
Պարգեւատրիր, առատաձեռն, շնորհազարդիր, աննախանձ,
Հաշտուիր, անախտակիր, ընդունիր, անոխակալ,
Տնջիր պարտքերս, օրհնեա՛լ:
Երբ Համնի վերջին օրս թշուառ,
Եւ ես յառեմ աչքերս տեսնելու վտանգները կրկնակի,
Քո փրկութի՛ւնը տեսնեմ թող յո՛յս եւ ինամակալ:
Եւ երբ ուշադիր նայեմ դէպի վեր՝ ամենագրաւ ճամփին սոսկալի,
Խաղաղութեան Հրեշտակդ թո՛ղ քաղցրութեամբ Հանդիպի ինձ:
Երբ վերջին օրը իմ շունչը փչեմ, ցոյց տուր ինձ դու, Տէ՛ր,
Երկնաւորներից եկած երջանիկ, մաքուր մի ոգի,
Որ լուսաթուիչ՝ ի՛նձ Համնի՝ սիրուդ պարգեւը առած:
Հասցրու ինձ նոյնպէս կարեկից մի՝ մեռած արդարներից.
Յուսահատ օրս դու չարագործիս քո անակնկալ բարին պարգեւիր:
Քա՛ւ լիցի, թէ դու, ո՛վ բարեբանեալ, որ փրկութիւնն ես բոլորի,
Հիւանդ ոչխարիս դժնդակ գաղան եւ մի տաս ուղեկից.
Պարգեւիր վերին կեանք՝ անապական մեղքով մեռածիս,
Եւ փրկութիւն՝ պարտքերի տակ կործանուածիս:

Տխուր մեռան կապուտաչյա
Երագները երկնաշող.-
Գագաթներից ես ցած իջա
Անդունդները սիրտ մաշող...

Էլ ոչ մի թև ինձ չի տանի
Դեպի բարձունքն արծաթյա.
-Խենթ անկումիս գերեզմանի
Խավարներում ինձ գթա՛...

Յուրտ է դարձյալ, մութ՝ իմ ուղին,
Սրտումս մահ և աշուն.
Մոռացել եմ ես ամենքին,
Միայն Քեզ եմ ես հիշում...

Միայն Քեզ եմ ես աղոթում,
Քո հրաշքին անապատի.
Հայտնվիր սև անապատում,
Ամոքի՛ր ու ազատի՛ր...

Վահան Տերյան